

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 3.

13. November 1915.

3. Aarg.

Udgaaet fra Landsarkivet
for Sjællands Bibliotek

Referat om Mellem skolens indbyrdes Kricketkamp.

—o—

Efter Initiativ af Adjunkt West fik jeg arrangeret en lille indbyrdes Kricketkamp for Mellem skolens Vedkommende. Som Resultat af nogle mindre Kampe blev der udtaget 22 Mand, som skulde udkæmpe den afgørende Kamp.

Det blev overdraget Knud Ingerslev og Ejnar Hansen at være Anførere for de to Hold. Paa Grund af Træning med Fodboldholdet varede det noget, inden Kampen blev paabegyndt, og af samme Grund trak den ogsaa ret længe ud; men ikke desto mindre blev den fulgt med Interesse af saa godt som hele Mellem skolen, og ikke uden Grund; thi af Hr. West var der udsat 2 Præmier, hvoraf den første, et udmærket Boldtræ, efter gammel, god Skik, skulde tilfalde den, der lavede de fleste Points, uafhængigt af hans øvrige Spil. Den anden Præmie, en Bog, skulde tilfalde den, der efter Dommernes Mening var den bedste Markspiller.

En helt ny Elev i IV. Klasse, Suhr-Henriksen havde man, grundet paa en forudgaaende Kamp stillet ret store Forhaabninger til, og det var den almindelige Mening, at han vilde blive Ingerslev, der jo ellers var Farvorit, en farlig Medbejler til Boldtræet. Disse Forhaabninger strandede dog ret hurtigt; thi det viste sig, at Suhr-Henriksen ikke kunde staa for Ingerslevs Bolde, selv om han nok kunde slaa til III Klassernes Bolde.

Kampen bød egentlig ikke paa særlig spændende Optrin; efter første Halvleg havde Ingerslev opnaaet et saa højt Pointsantal, at han var saa godt som sikker paa at vinde Boldtræet; der opstod ganske vist igen Tvivl, da Ingerslev i anden Halvleg

gik ret hurtigt; men denne Tvivl viste sig dog at være ubegrundet; Ingerslev opnaaede det højeste Pointsantal, skønt ret haardt trængt af G. Marquard, og vandt saaledes Boldtræet. Men nu opstod det andet brændende Spørgsmaal, nemlig hvem der skulde have 2. Præmie; det laa i Høflers og min Haand som Dommere at bestemme dette. Vort Valg traf Georg Hansen, der til Trods for sin Alder og Størrelse viste sig at være en ret duelig Mark-spiller, og da han desuden er en meget ivrig Kricketspiller, tror jeg nok, at Præmien tilfaldt den, der bedst havde fortjent den.

Til Slut en Tak til Hr. West og min udmærkede Meddommer Høfler for det ikke ringe Arbejde, de har lagt i Kricketsportens Fremme, hvilket denne Kamp skulde og forhaabentlig ogsaa har virket med til.

T. Birck.

Morgenlæsetid.

—o—

Jeg har spist min herlige(?) Havregrød og har straks derefter begivet mig ned til — til, naaja til W C, naar det nu skal være. Naar jeg er færdig her, styrter jeg op af Trappen faldende 10, naa det var nu vist kun $9\frac{1}{2}$ Gang over mine egne Ben. Jeg kommer lige tids nok til at høre Hr. Simonsen brøle: „I-and“, og til at komme ned paa Kammeret, inden Hr. Simonsen har paa-begyndt sin Inspektionstur for derefter at forlade Skuepladsen og forsvinde ind i sin private Lejlighed.

Jeg kom altsaa ned paa Kammeret til de 3 andre Idioter, undskyld Individier. Jeg maa jo først have læst Latinen; men jeg ved ikke, hvad vi har for. Jeg spørger fortvivlet min Side-mand, som tilfældig er vaagen, og han svarer mig muggent, at det kunde jeg have spurgt om i Aftenlæsetiden; men jeg faar imidlertid at vide, at vi har Stk. 20, og vi skal kunne bøje amo Jeg begynder glad og ender rasende over ikko at kunne forstaa noget som helst af det. Sidemanden er ved at falde i Søvn; han sidder og nikker og mumler: Sim, sis sit, Latin er noget Skidt. Pludselig vækkes han af et kraftigt: Fri. Han farer op gnider Øjnene, gaber, lægger sine Bøger og gaar. Jeg har endnu kun

læst min Latin, da det ringer, og jeg maa fare ned for at komme tids nok til Lovsang. Jeg bliver i sidste Øjeblik, inden Døren smækkes i, furet ind i Lovsangsalen af Hr. Frørup.

4 $\frac{1}{2}$ —6 Eftermiddag.

—o—

Klokken er fem Minutter i $4\frac{1}{2}$. Jeg sidder i en „salig“ Dødsangst for at komme op. (Du trækker paa Smilebaandet, Læser! men tror du, det er morsomt ingenting at kunne og alligevel komme op, dumme sig, komme til Omlektie osv., p. p., m. m.). Ved saaledes at sidde med Livet i Hænderne hele Tiden, lover jeg — med Fare for at blive graahaaret — mig selv herefter at blive et nyt og bedre Menneske.

Denne Gang nærmer Nemesis sig dog ikke; jeg er ellevild af Glæde. Endelig ringer den elektriske Klokke (Kl. $4\frac{1}{2}$ saa elsker jeg den!)

Som skudt ud af en Kanon og fuld af Kærlighed farer jeg op, stikker Hovedet igennem Kuplen, Skaarene rasler ned, men ænsør det ikke, bare bort, bort, langt bort fra Latin og alt andet, jeg hader.

I saa vild Fart gaar det op ad Trappen, som var der mindst ti Lærere i Hælene paa mig. Efter at have tabt 13 Bøger paa Trappen, naas Korsgangen, hvor en medlidende Sjæl gi'r mig et Glas dejlig koldt Vand lige mellem Øjnene og mumler noget om Delerium tremens. Ved saaledes at have faaet koldt Vand i Blodet, svæver jeg derefter paa Englevinger henad Korsgangen, og med blødende Hjerter gør jeg højtidelig mit Indtog i mit Hybel.

Et Øjeblik efter er jeg paa Vej ud af Døren med en mægtig Femmad i Haanden og nyder ligefrem Tilværelsens Glæder; men — ak — Glæden varer kun kort; thi pludselig kommer en ung, rødhaaret Gentleman farende — hurtig som Lynet — og slaar Femaden ud af Haanden paa mig. Jeg skuer bedrøvelig paa de sørgelige Rester, og dette vækker mig til Daad; resolut kaster jeg mig ned og begynder at slikke Puddersukkeret op; (hav Barmhjertighed! thi det var mit sidste Sukker, og jeg har

desværre aldrig slaaet mig paa Gullasch) dette bliver jeg ikke alene om ret længe; thi et Øjeblik efter kommer et Par andre hungrige Ulve og kaster sig over det, og „saa er der lang Vej til Tipparary“, for jeg kan ikke klø dem.

Saa pludselig forstummer Støjen ved, at Hr. Simonsen viser sig og oplader sin milde Røst. Jeg faar Lov til at hente en Gulvklud, og i vældig Fart gaar det ned af de ulyksalige Trap-
perne til Køkkenet.

(Fortsættes).

Fodboldsreferat over Kampen med Schneckloths Skole.

—o—

Det Fodboldshold, som vi i Aar kunde stille paa Benene til den første Kamp, bestod af syv nye Spillere nemlig: Brøn-kjær, Dahl, S. Kaspersen, Th. Kaspersen, Johnsen, Ingerslev og Clausen samt de fire Spillere Høffler, Birck, Panduro og Hol-berg, som tidligere havde deltaget i Sportskampene. Ikke under-ligt at Spændingen var saa stor blandt Skolens Fodboldsinteres-serede, da Holdet Lørdag Aften den 30. Okt. rejste til Køben-havn for der at udkæmpe Sæsonens første og indledende Fod-boldskamp med Schneckloths Skoles Fodboldhold, Meningerne var delte om Holdets Evne til at kunne præstere et saadant Spil, at Sejren vil komme os, Soranere, i Hænde. Men selv om vort Hold skulde blive udsat for et haardt Spil, kunde man med de bedste Forhaabninger se den kommende Kamp i Møde ved Henblik paa de 4 Spillere Høffler, Birck, Panduro og Holberg, hvis nydelige Spil er kendt fra tidligere Lejligheder. Hvilke Præsentationer, man ved den kommende Kamp kunde vente af de øvrige 7 Holdspillere, var saa at sige umuligt at danne sig et klart Begreb om, da enhver jo kender den betydelige Forskel, der kan være ved det Spil, som frembyder sig i de daglige Træningskampe, og det, som præsteres ved en Kamp. En Kamp kan byde paa Underværker, og den tekniske Dygtighed i Boldens Behandling. som en Spiller til daglig lægger Skjul paa, kan ved

en Kamp pludselig dukke frem. Det har vi set saa tit, og saa det ogsaa her.

Kampen begyndte Søndag Formiddag Kl. 9^{1/2} paa Akademisk Boldklubs Bane. Vejret var raakoldt; men Banen var storartet. Dommeren, Hr. Ulrick, en Schneeklothianer, fløjtede, og Spillerne indtog deres Pladser. Soranerne havde Vinden imod sig i første Halvleg. Efter at Bolden var givet op, udspandt der sig et Spil, som i Begyndelsen af Halvlegen udelukkende fandt Sted omkring vort Maal, og Soranerne maatte opbyde al Energi for at holde Bolden borte fra Maal. Men den kom heller ikke derned. For var den en enkelt Gang paa Vej mod vort Maal mødte S. Høffler Bolden paa Halvvejen og dundrede den bort med et Smil, som om han vilde sige: „Kom kun, kære Ven! Saa længe, jeg staar her som back, kommer du ikke længere.“ Og Høffler havde Ret. Efter 5 Minutters Forløb faar Piben imidlertid en anden Lyd. S. Kaspersen (center-halfback) leverer ved et flot Skud Bolden ud til Clausen, som fører den frem og giver over til Ingerslev, som skyder, men rammer Maalstangen. Soranerne tager nu fat for Alvor, og ved et nydeligt Sammenspil giver Holberg Bolden ud til Pan, som igen afleverer den til Johnsen, der ved et velberegnet Spark placerer den foran Ingerslevs Fødder. Han skyder øjeblikkelig, og Bolden resulterede i Maal. Soranernes første Maal var saaledes lavet. Men Glæden varede kun kort, idet Schneeklothianernes Anfører, Schweitzer, med en absolut 1. Klasse Spillers Behændighed fører Bolden frem. Trods den Energi der bliver udført af P. Dahl, lykkes det dog Schweitzer at bryde igennem, og Brøndkjær ser sig pludselig stillet overfor Modstandernes fineste Spiller. Eet Sekund og Bolden sidder i Nettet. Schneeklothianerne fortjente det. Bolden blev igen givet op, og 20 Minutter efter Kampens Begyndelse faar Birch Bolden, han fører den frem trods adskillige Hindringer, giver den over til Panduro, som nu selv bryder gennem Modstandernes Forsvarsrække, og ved et pænt Skud placerer han Bolden i Nettet. Soranerne havde nu faaet Blod paa Tanden, og flere Skud rettes mod Schneeklothianernes Maal. Holberg fik ofte en ilde Medfart, idet han, saasnart han førte Bolden frem, adskillige Gange blev furet paa det groveste, en Spillemaade som absolut

er under al Kritik. Derfor var det maaske, at Holberg ikke fik lavet nogle Maal, skønt han havde flere Chancer, som blev spolerede paa denne ikke ganske fine Maade. At Dommeren ikke idømte adskillig Frispark af den Grund er uforstaaeligt. Men nok med det. Ved Halvlegens Slutning genlyder Pladsen af et Dunder, som anbringer Bolden foran Klausens Fødder. Dunderet stammede naturligvis fra et Spark af Høffler. Klausen lægger Bolden op, giver den ind og tårner i samme Øjeblik sammen ved Schneeklothianernes højre back. I Kampens Hede løber Pan til, overvinder alle Forhindringerne og Bolden sidder for tredie Gang i Modstandernes Net. Dommeren idømte adskillige Gange vore Spillere offside — men af de 6 Gange, det skete, kan man med Rette trække de 3 Gange fra for derpaa at faa det virkelige Resultat.

2. Halvleg førtes udelukkende paa Modstandernes Bane, og den Energi som syntes at have præget Schneeklothianerne, syntes for de flestes Vedkommende at have tabt sig. Holberg, Johnsen og Ingerslev skød flere Gange mod Modpartiets Maal; men som Regel for Bolden lige lukt i Favnen paa Maalmanden. Holberg blev adskillige Gange væltet af Modstandernes højre halfback — men derfor spillede man roligt videre uden Indgreb fra Dommerens Side. Det gik ikke, een Gang men flere Gange, og højre back hjalp troligt sin Medspiller med at gaa frem paa den desuden grove Maade, der næsten grænsede til en Art af raat Spil. Ingerslev led pludselig en Medfart, som straks idømmes Straffespark. Herved placerede Panduro Bolden i Maal. Soranerne spillede støt og roligt, og vore Forsvarer stod helt inde paa Banens Midte, da Arbejdet var overkommeligt for dem. Brøndkjær fulgte med Interesse som passiv Deltager Kampens forløb, da pludselig Bolden kommer ned foran vort Maal. Det skete nemlig saaledes at Bolden kom ud i venstre Side. Her prøvede Clausen at tage den; men Bolden løb ud. Linievogteren vinkede. Dog, Dommeren maa have overset det, for i samme Øjeblik kommer Schneeklothianernes højre Wing løbende, tager Bolden fra Clausen, som tror, at Bolden er ude og derfor forholder sig passiv. Pludselig ligger Bolden foran Maal. Vor Maalmand falder, og Maalet er blottet. Schweitzer skal netop til

at benytte den storartede Lejlighed, da den allestedsnærværende Høffler indfinder sig med Lynets Hastighed og sparker Bolden op paa Modstandernes Banehalvdel. Den for os saa farlige Situation blev saa med Braveur reddet af Høffler, og Jubelen var stor. P. Dahl klarede ved sin sikre Behandling af Bolden adskillige farlige Situationer, og som Regel leverede han Bolden ud til Birch, som igen førte den frem i Angrebsrækken. Vore Spillere fremviste et ganske glimrende Spil, og en Føring af Bolden, som fortjener al Ros.

Efter 20 Minutters Forløb spændes der indenfor Straffesparkfeltet Ben for Ingerslev, som endog triller et Par Gange rundt og ender hinsides Maal. Ved det idømte Straffespark ender Bolden ved et sikkert Skud fra Panduro i Maal. Modstanderne spillede haardt, hvad der egentlig ogsaa var Tilfældet med vore Spillere. Den Revance, som vi ved de to Straffespark fik, var jo for en stor Del Balsam paa Saaret, men det kan nu ikke nægtes at Holberg til Tider var udsat for en Behandling, der ellers ikke ligner Schnecklothianerne. Schweitzer stod langt over sine Medspillere; men blandt disse fandtes der dog ogsaa en Del gode Spillere. Højre back fortjener Ros for den rolige Maade, hvorpaa han forstod at lægge Bolden død; men han spillede jo unægtelig til Tider et Spil, der var mere end voldsomt.

Kampen endte saaledes med en Sejr for Soranerne med 5—1 (3—1) (2—0), og efter denne sidste Kamps Præstationer kan vi med den største Sindsro se de Kampe i Møde, som Foraaret vil byde paa. For det Hold, vi nu har, kan virkelig spille Fodbold — det viste Kampen i Søndags. Birch var saa at sige fænomenal — men han var ogsaa oplagt. En Tak til vore Spillere for den pæne Sejr, de bragte hjem. — Det var godt — og lad os se lige saa fine Resultater ved Kampene til Foraaret.

V. FREDERIKSEN.

I Næste Nummer vil den berømte Privatdetektiv Christian Freogfus sandsynligvis fortælle en af sine Oplevelser kaldet „Den krøllede Jernstang“.

Aannoncer.**Sløjdundervisning**

Almuestil—Dragestil—Tarso.

*Fru Telegrafist Møller.***KINOGRAFEN.****Fra Kristania til Bergen.****Politik og Kærlighed.****Den gæve Ridder.**Films-Farce i 3 Akter, 45 Afdelinger. **Carl Alstrup** i Hovedrollen.**Harald Børgesen**

Frederiksberggade 28

København

SPORTSREKVISITER**Artikler for Lystfiskere***Rygsække, Vindjakker, Turistartikler
Rekv. for Naturaliesamlere***Forlang min Universal-Prisliste.****Sports-Fodtøj**i enestaaende Udvalg. **Saasom****Tennisfodtøj****Fodboldstøvler**

m. m.

Elegant og solidt Skole-Fodtøj**Skandinavisk Skotøjs-Magasin**

55 Østergade 55

København

Illustreret Katalog sendes gratis paa Forlangende.

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.